

Moj ljubimac dinosaur

Moj je otac paleontolog. Jednog je dana otišao u Mongoliju, u pustinju Gobi, u nadi da će naći nešto fosila. I pronašao je jaja Velociraptora. Pažljivo istražujući i proučavajući svoje pronalaskе otkrio je nešto čudesno: ta su jaja bila puna. U njima su bili mali Velociraptori. Dogovorili su se. Jedno će jaje dobiti onaj tko ih je našao, jedno će dobiti gradski laboratorija ostala će jaja u muzej. Pošto je jaja našao moj otac i mi dobivamo jedno jaje. Bio sam presretan. Jedino je mama bila nezadovoljna ali ni sam ne znam zašto.

Na moje razočarenje trebalo je jako dugo vremena da se izleže. Bio sam nestrpljiv iščekujući njegov dolazak i zamišljajući kako će izgledati. Kad se je izlegao bio je ružniji nego što sam ga zamišljao. Bio je smeđ. Nazvao sam ga Grom. Tako je rastao i rastao, prolazile su godine i godine. Postao je zeleno-crven. Na svoje dvije spretnе noge trčao je brže od bilo kojeg automobila koji bi prošao ulicom. Popeo se na krov naše kuće i na njemu napravio nešto poput gnijezda, samo puno, puno veće. Svaki sam se dan igrao s njim. Grom mi je bio najbolji prijatelj. Svaki smo se dan igrali lovice, skrivača, ali najviše sam ga volio jahati kao da je konj. Moj je brat to još više volio i bio je bolji u tome. Prijatelji su mi bili zavidni na mom ljubimcu ali ja sam im dozvolio da se igraju s nama iako su njihovi roditelji bili u strahu da im ne bi naudilo. Ipak je to dinosaur. Mama Groma nije puštala u kuću i nije dozvolila da spava sa mnom u krevetu. Kad bi mama zaspala, sa krova bi kroz prozor ušao u moju sobu a svako bi jutro izlazio iz sobe. On je mom bratu i meni pomogao napraviti kućicu na drvu u šumi na tajnom mjestu. Imali smo i tajno skrovište. Bili smo presretni s njim, dok jednog dana ...

Šetao sam se ulicom sam. Iz sjene iskoče neki jako zločesti dečki. Gurnu me na pod i zaprijete mi da će me istući ako im ne dam novac. Nekako sam se uspio izvući iz njihovih šaka i počeo trčati želeći im pobjeći ali oni su bili stariji i brži te su me opet ulovili. Tada je s druge strane ulice doletio Grom i baci jednog od njih na pod i bijesno ga počne grepsti. Ostali su prestrašeno pobjegli ne znajući kakvo ih je to stvorenje napalo. Netko je pozvao 112. Ulicom se začula policijska sirena. Grom se dade u bijeg. Nakon toga dugo ga nisam vidio. Moj je otac imao velikih problema zbog njega.

Nakon nekoliko mjeseci otišao sam u naše skrovište u obližnjoj šumi. Tamo nisam bio tako dugo jer me sve podsjećalo na mog najboljeg prijatelja Groma. I samo kad sam pomislio na njega suze su mi počele kliziti niz obraz. Zašto nismo mogli biti zajedno? Gdje je? Što mu se dogodilo. Tisuću pitanja rojilo se u mojoj glavi a tuga stiskala moje srce.. Kad sam otvorio vrata ostao sam zatečen. U našem je skrovištu bio glavom i bradom: Grom! Čvrsto sam ga zagrlio i počeo plakati. Rekao sam: "Grom! Tako si mi nedostajao!" I u njegovim velikim smeđim očima vidio sam neki čudan sjaj. Da li je to bila sreća ili tuga ne znam. Dobro se sakrio. Moj brat i ja svaki smo mu dan nosili hranu i provodili svaki slobodni trenutak u njegovu društvu pazeći da nas ne otkriju. Mama je bila zadovoljna jer je mislila da vrijeme provodimo na svježem zraku dalje od televizije i kompjutera. Znali smo da nećemo još dugo moći skrivati svog ljubimca u našoj kućici. Ipak je on prevelik da ostane nezapažen.

Dok smo brat i ja jedne večeri, ušuškani u toplom krevetu, razgovarali što bi trebalo napraviti da ga ne otkriju, kroz tamnu se noć šumom zaorio čudesan gromoglasan krik. Skočili smo na prozor želeći vidjeti što se dogodilo. Na obližnjim su se kućama počela paliti svjetla. Nismo bili jedini koji smo ga čuli. Zapravo, krik je došao iz šume. Grom!!!!

Čuo sam svog oca kako telefonski razgovara s nekim objašnjavajući da treba uzeti reflektore i krenuti u šumu vidjeti što se desilo. Srce mi je počelo ludo tući. Što ako otkriju naše tajno skrovište? Pitao sam oca mogu li i ja ići s njim ali on je kratko rekao da to ne dolazi u obzir. Minute su bile duge kao sati i sa strepnjom sam čekao njegov povratak. Dočekao sam ga na vratima. Dok je spremao svoju lampu u ormarić počeo je pričati kako su pročešljali šumu ali da nisu našli ništa osim naše kućice na stablu. Tada sam problijedio pa me mama zabrinuto pogledala. Rekao je da je bila prazna i da su se nakon toga svi vratili kućama.

Te sam noći zaspao jako kasno. Stalno mi je Grom bio u mislima. Što se to dogodilo?

Ujutro smo brat i ja ustali vrlo rano. Kad je mama, još uvijek u pidžami, izašla iz svoje sobe, mi smo sa torbom na leđima bili spremni za odlazak u školu. Ništa joj nije bilo jasno jer uvijek smo se natezali oko ustajanja. Morala je po nekoliko puta dolaziti u sobu i vući nas iz kreveta da bi nekako, nakon pola sata moljakanja i vikanja, ustali. A mi, umjesto u školu, otrčali smo u našu kućicu. Bila je prazna. Groma nije bilo. Na tlu je ostala samo sklupčana deka na kojoj je spavao. Suze su mi počele kapati niz lice. Podigao sam deku sa poda i tada ugledao..... veliko, sjajno, prekrasno jaje. Pogledao sam brata. Oči su nam zasjale a usta se razvukla u veliki osmijeh. Priča se nastavlja!